

РЕШЕНИЕ

№ 3975

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20221110110794 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът Н. И. Д. твърди, че е сключил граждански брак с ответника Ю. В. Аксенова на 29.09.2019г. в гр. Копривщица. Ответникът е руска гражданка и е приела фамилното име на съпруга си – Д.. Според ищеца със съпругата си са живели само две седмици, след което тя се е завърнала в Руската Федерация в средата на месец октомври 2019г. и от тогава няма никаква връзка с нея. От брака нямали ненавършили пълнолетие деца. Не поддържали никакви отношения. По изложените съображения моли съдът да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Не претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и заявява сериозното си и непоколебимо желание да бъде прекратен бракът му с ответника. Твърди, че с ответника се запознали онлайн, допаднали си, общували около половин година, хареса ли се и решили да сключат брак. Тя дошла в България, сключили брак в края на месец септември 2019г. Той продължил две седмици през които ответникът била в страната, живели заедно в гр. Елин Пелин в жилище на ищеца. След това тя казала, че има семейни работи в Русия и трябва да се прибере и си заминала в средата на октомври месец същата година. От тогава съпругът не я бил виждал или чувал. От общи познати разбрал, че живеела в Москва с мъж, от когото има дете преди сключването на настоящия брак. Не са поддържали никаква връзка след заминаването ѝ от страната. Счита, че бракът между тях е само формален и затова иска същият да бъде прекратен.

Ответникът Ю. В. Д. е представляван от назначен от съда особен представител. В законоустановения срок същият е депозирал отговор на исковата молба. В съдебно заседание след събиране по делото на всички доказателства адв. С. заяви, че не оспорва твърденията в исковата молба, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен и като такъв следва да бъде прекратен без да се изследва въпросът за вината.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните Н. И. Д. и Ю. В. Аксенова са сключили граждански брак на 29.09.2019г. в гр. Копривщица, като при сключването му съпругата е приела да носи фамилното име на съпруга си – Д.. Това обстоятелство се установява от приложено по делото удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 0016/29.09.2019г., издадено от Община Копривщица. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си си, което се установява от служебно извършената справка в НБДН от 22.11.2022г.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Огнян Йорданов Стоянов (приятел на ищеца от много години), които съдът кредитира изцяло, се установява, че ответникът дошла в България, за да сключи брак с ищеца. Бракът бил сключен в Копривщица, отпразнували го в Боровец в заведение на свидетеля. Седмица след сватбата съпругата си заминала за Русия и от тогава страните не поддържали никакви връзки. Свидетелят е чувал от ищеца, че последният се е опитвал да я открие и да се свърже със съпругата си, но тя го била блокирала в социалните мрежи и не желала да контактува с него. Страните не поддържали никакви контакти след сватбата. Съдът кредитира напълно показанията на свидетеля Стоянов, тъй като същите възпроизвеждат непосредствени впечатления от лични наблюдения върху семейния живот на страните.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Воденето на самостоятелен живот от страните от октомври месец 2019г., от когато е началото на фактическата раздяла между тях, при която съпругата живее в Русия, а ищецът в България, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание.

В съдебно заседание ищецът се яви и лично заяви пред съда категоричното си нежелание да продължи брачната обвързаност. Бракът, според чл.46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и задължения в семейството, т.е възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. При условие, че ищецът заявява категорично нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Според чл.322, ал.2, изр.ІІ ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат исковите за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, никой не е заявил и предоставяне ползването на семейното жилище, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

Съгласно разпоредбата на чл. на основание чл.326 ГПК, съдът следва с решението

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.ІІ ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. С оглед

разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.ІІ от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.ІІ ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата.

Мотивиран от изложеното, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 0016/29.09.2019г. на Община Копривщица между **Ю. В. Д., родена на 28.09.1979г., гражданин на Руска Федерация** и **Н. И. Д., ЕГН *******, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ОСЪЖДА Ю. В. Д., родена на 28.09.1979г., гражданин на Руска Федерация да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса по сметка на СРС при решаване на делото по иска за развод,

ОСЪЖДА Н. И. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Елин Пелин, ул. Стоян Михайловски № 1, вх. Г, ет. 3, ап. 7 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (петдесет) лева – държавна такса по сметка на при решаване на делото по иска за развод,.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____